

prof. Zdzisław Olejniczak

Dziedzina: sztuki plastyczne,

Dyscyplina: sztuki piękne

Akademia Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi

Łódź, dn. 6 lipca 2019 r.

RECENZJA

dorobku artystycznego i dydaktycznego oraz rozprawy habilitacyjnej

doktor **Hanny Grzonek-Karwackiej** sporządzona dla potrzeb Rady Wydziału Artystycznego w Cieszynie Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, dotycząca wniosku dr Hanny Grzonki-Kaweckiej o nadanie stopnia doktora habilitowanego wszczętego 28 grudnia 2018 roku w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie sztuki piękne.

Recenzja sporządzona na zlecenie Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów.

Znak sprawy: BCK-VII-L-9585/18

Niniejsza recenzja sporządzona została na podstawie przesłanej dokumentacji w wersji papierowej zawierającej:

1. Dorobek artystyczny: cykl grafik 2016-2018 pt. *Animalia - rejestry pamięci*.
 2. Dokumentację kserograficzną po uzyskaniu stopnia doktora 2009-2018, jako załączniki:
 - wniosek w sprawie wszczęcia postępowania habilitacyjnego;
 - *Autoreferat* PL/ENG;
 - dorobek artystyczny wraz z dokumentacją dzieła habilitacyjnego:
cykl grafik 2016-2018 pt. *Animalia - rejestry pamięci* PL/ENG;
 - dorobek dydaktyczny i dorobek popularyzatorski PL/ENG;
 3. Wybrane realizacje artystyczne z lat 2009-2015
 4. Dorobek dydaktyczny:
 - wybrane realizacje artystyczne studentów kierunków: Edukacja Artystyczna, Grafika;
 - animacje;
 - dorobek popularyzatorski;
 5. Wykaz kserograficzny dorobku artystycznego, publikacji, wystaw oraz informacje o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych, współpracy naukowej i popularyzatorskiej nauki z lat 2009–2018 (po uzyskaniu stopnia doktora) PL/ENG;
- oraz w wersji elektronicznej jako zapis w/w dokumentów papierowych na dwóch płytkach CD.

1. Dane habilitantki - nota biograficzna i historia zatrudnienia.

W 1999 roku Hanna Grzonka-Karwacka ukończyła studia o specjalności graficznej na cieszyńskim Wydziale Pedagogiczno-Artystycznym Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Dyplom magisterski pt. *Interpretacje do Hamleta* - cykl linorytów zrealizowała w Pracowni Grafiki prof. Krystyny Filipowskiej oraz aneks pt. *Twarze* w Pracowni Rysunku prof. Anny Kowalczyk-Klus. Po studiach podjęła pracę jako nauczyciel języka angielskiego i plastyki w Gimnazjum nr 1 w Rybniku. Równolegle studiowała język angielski w Nauczycielskim Kolegium Języków Obcych. W 2004 roku uzyskała dyplom licencjata w zakresie filologii angielskiej na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. W 2005 roku została zatrudniona w macierzystej uczelni na stanowisku asystentki w pracowni prof. Małgorzaty Łuszczak oraz w pracowni prof. Anny Kowalczyk-Klus. W 2009 roku decyzją Rady Wydziału Artystycznego UŚ w Katowicach uzyskała stopień doktora w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie sztuk pięknych. Tytuł rozprawy doktorskiej: *Twarz jako odbicie tożsamości człowieka współczesnego*. Promotorem doktoratu była prof. Małgorzata Łuszczak, a recenzentami: prof. Michał Kliś oraz prof. Andrzej Basaj. Od 2009 roku pracuje jako adiunkt w Instytucie Sztuki na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Śląskiego z filią w Cieszynie.

2. Autoreferat

W dokumentacji papierowej Hanna Grzonka-Karwacka *Autoreferat* umieściła w segregatorze w formacie A-4. Wersja w języku polskim zawiera 24 strony tekstu z ilustracjami stanowiącymi reprodukcje prac: rysunków pracy magisterskiej, grafik do rozprawy doktoranckiej oraz grafik aspirujących jako dzieło habilitacyjne. Habilitantka *Autoreferat* podzieliła na trzy części, i tak, na stronach 1-20 pojawia się tekst *Autoreferatu* z opisem dzieła habilitacyjnego (od str. 11) pt. *Animacja - rejestry pamięci*, następnie na stronach 21-23 *Działalność dydaktyczna i popularyzatorska* oraz na str. 24 *Bibliografia i Źródła internetowe*. Od strony merytorycznej pierwsza część *Autoreferatu* ma charakter opisowy, a informacje jakie nam podaje habilitantka, chronologicznie wprowadzają nas w całość jej działań twórczych i dokonań artystycznych. Czytając go, dowiadujemy się m.in. o tym, że już podczas studiów w jej twórczości pojawiły się tematyczne zainteresowania zagadnieniami jej kontaktów z drugim człowiekiem w tzw. określeniu spotkania - „twarzą w twarz”. I tu spotykamy się z dokładnym opisem genezy powstawania prac rysunkowych do dyplomu magisterskiego, który właśnie tematycznie dotyczył rysowania ludzkich portretów. W latach 2007-2009 Hanna Grzonka-Karwacka wykonała kilka cykli rysunkowych m.in. *Twarzą w twarz*, *Gdzie jest wyjście I, II, III* i *Sceny magiczne z Cortazara*.

W 2008 roku habilitantka przebywała na rezydencji artystycznej w North East Wales of Higher Education w Wrexham gdzie prowadziła warsztaty ze studentami. W/w warsztatach kontynuowała z nimi temat twarzy w aspekcie sztuki, w oparciu o filozofie dialogu wg Emanuela Levinasa (źródło w bibliografii: J. Tischner, *Filozofia dramatu*, Kraków: Wydawnictwo Znak 2006 r.). Doświadczenie praktyczne zdobyte na rezydencji skutkowało tym, że po powrocie do kraju Hanna Grzonka-Karwacka podjęła próbę realizacji pracy doktoranckiej tworząc cykl grafik pt. *Twarzą w Twarz*. Przy realizacji w/w cyklu pojawił się w jej twórczości po raz kolejny aspekt poszukiwawczy we własnym warsztacie graficznym po przez eksperyment. W tym czasie, habilitantka po raz pierwszy swoje grafiki zaczęła drukować na płótnie o formatach 80 x 160 cm. Kulminacją tej pracy był rok 2009 w którym Hanna Grzonka-Karwacka przystąpiła do obrony pracy doktoranckiej z cyklem grafik pt. *Twarz jako odbicie tożsamości człowieka współczesnego*. Obrona była pozytywna i habilitantka uzyskała stopień doktora. Warto dodać, że w tym samym okresie - jako doktorantka - przy realizacji w/w prac była zainspirowana metaforyczną typologią odnoszącą się do ponowoczesnego wzoru osobowego wg Zygmunta Baumana (źródło w bibliografii: Zygmunt Bauman, *Dwa szkice o moralności ponowoczesnej*, Warszawa 1994).

W 2010 roku habilitantka otrzymała stypendium twórcze Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a pieniądze jakie uzyskała umożliwiły jej zakup większych ilości wielkoformatowych płyt pleksi, niezbędnych do prowadzenia dalszych eksperymentalnych działań twórczych. Zaobserwowała, że właściwości techniczne pleksi takie jak np. miękkość, dają duże możliwości do rysowania i drukowania na ich powierzchni, a ich przezroczystość przy nakładaniu na siebie klarowną penetrację wzrokową kilku warstw jednocześnie. Właśnie takie cechy materiałowe habilitantce odpowiadały do wdrażania innowacji technologicznych do własnego warsztatu graficznego. Ponadto jako artystka zawsze kierowała się jedną myślą – że bogatszy warsztat technologiczny sprzyja większej swobodzie tworzenia i niejednokrotnie pozwala artyście łatwiej wypracować własny, indywidualny język wypowiedzi artystycznej. W tym samym czasie habilitantka zrealizowała kilka krótkich filmów-animacji m.in. *Tor myślenia*, *A short story* i *Spadam*. Wszystkie obrazy do animacji wykonała samodzielnie w technice kolażu, łącząc wycinanki z tradycyjnym rysunkiem. Wyróżniającą realizacją wideo jest krótki film pt. *Vera icon* ukazujący portrety więźniów z obozu w Auschwitz. Artystka tworząc w/w film dodatkowo świadomie poruszyła problem tzw. postpamięci, określanej jako pamięć odziedziczona, pamięć drugiego pokolenia (źródło w bibliografii: K. Kaniowska *Postpamięć*, w *Pamięć. Rejestry i terytoria*, P. Orłowska (red.), Kraków: Międzynarodowe Centrum Kultury 2013 oraz E. Woydyłło, *Dobra pamięć, zła pamięć*, Kraków: Wydawnictwo Literackie 2014).

Reasumując: całość autoreferatu Hanna Grzonka-Karwacka napisała krótkim, zwięzłym i zrozumiałym językiem. Czytając go dowiadujemy się o genezie powstania cyklu grafik aspirujących jako dzieła habilitacyjne. Stanowi dobre źródło poznawcze dla recenzenta do przeanalizowania wybranych prac habilitantki, zarówno tych wczesnych jak i ostatnich.

3. Analiza dzieła artystycznego zgłoszonego jako aspirujące do spełnienia warunków postępowania habilitacyjnego: cykl grafik 2016-2018 pt. *Animalia - rejestry pamięci*.

Zgodnie z wymogiem formalnym doktor Hanna Grzonka-Karwacka wskazuje cykl prac pod wspólnym tytułem *Animalia - rejestry pamięci* jako aspirujący do spełnienia warunków określonych w art. 16 ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki. W skład w/w cyklu habilitantka włączyła siedem grafik z lat 2016-17 wykonanych na pleksi: *Ja go tak kocham, a on mnie ugryzł*, *I zza krzaka wychylił się wilk*, *Zimne ptaki*, *Łatka*, *Meduzy* i *Moje koty* w formacie 70 x 100 cm i *Spotkanie* w formacie 100 x 140 cm. Dodatkowo do dzieła habilitacyjnego włączyła obiekt z 2018 roku pt. *Relikwiarz czasu* i prezentację multimedialną z 2017 roku - ruchomy fotomontaż dwóch postaci, kobiety i małej dziewczynki jako autobiograficzny komentarz do własnej osoby i osobistych przeżyć. W dokumentacji papierowej habilitantka reprodukcje prac graficznych zamieściła w oddzielnym segregatorze nazwanym: *Dokumentacja dorobku artystycznego*.

Już w czasie studiów Hannie Grzonce-Karwackiej towarzyszyło jej ogromne zamiłowanie do eksperymentowania zarówno w warsztacie rysunkowym jak i graficznym. W tym okresie swojej twórczości grafiki linorytne drukowała z wielu matryc, licząc na tzw. przypadek powstający w trakcie samego procesu odbijania. Właśnie takie pojawianie się różnych nieoczekiwanych efektów – jako tzw. przypadek „baconowski”, zawsze ją jako artystkę frapowało, wręcz inspirowało i stanowiło istotną część w jej pracy twórczej. Do druku grafik używała kolorowych farb, jej warsztat graficzny przypominał warsztat malarza, zawsze czuła potrzebę utrzymywania pewnej ciągłości zamiłowania do malarstwa. Jak malarz na pałecie, farby drukarskie mieszała bezpośrednio na stole-płycie przy pomocy wałków graficznych o różnej wielkości. Jako grafik wewnątrz czuła potrzebę tworzenia w oparciu o własny warsztat technologiczny, którego do tej pory nigdy nie stosowała. Dodatkowo zaczęła stosować nowe podłoża m.in. pleksi i różnego rodzaju papier (wcześniej podobne zabiegi stosowała tylko w technikach rysunkowych). Dodatkowo do tych eksperymentalnych działań stosowała różne narzędzia rysunkowe, co skutkowało m.in. uzyskiwaniem różnorodnych faktur w teksturze tła grafik. Podjęty temat w cyklu grafik przedstawia obrazy z okresu dzieciństwa powstałe w oparciu o własną pamięć

i archiwum dawnych fotografii. Po upływie lat Hanna Grzonka-Karwacka wciąż coś pamięta, dzisiaj jako kobieta z większą świadomością i zrozumieniem do nich wraca i jako artystka, nie przedstawia nam „obrazków” które chronologicznie odnoszą się do tych wydarzeń, z różnych okresów jej życia, lecz tworzy zbiór przemyślanych grafik jako osobisty komentarz w formie interpretacji artystycznych. Cechą wspólną wszystkich grafik jest ich wielowarstwowa konstrukcja i montaż, składają się z kilku warstw nałożonych na siebie płyt pleksi, co ostatecznie może nas skłonić przy ich oglądaniu do określenia jako unikatowe obiekty graficzne. Artystka tworząc pracę bezpośrednio rysuje, maluje i drukuje na pojedynczych płytach, tak że każda z nich z osobna tworzy tzw. „kliszę pamięci” - takiego określenia używa habilitantka w autoreferacie i dodaje, że dopiero ich złożenie buduje właściwy obraz. Ponadto we wszystkich pracach między odpowiednimi płytami pleksi artystka umieszcza m.in. stare fotografie lub ich przedruki, stary pomarszczony papier. Dodatkowo w niektórych obiektach, żeby zmaterializować np. upływ czasu lub stan osobistych emocji, artystka wkłada między płyty różne artefakty z przeszłości m.in. ptasie pióra (*Zimne ptaki*), stare prześcieradło (*Łatka*) lub zatopione w żywicy poliestrowej owady (*Relikwiarz czasu*). Wszystkie użyte elementy w kompozycji umieszczone między przezroczyste, refleksujące płyty pleksi, w poszczególnych ich warstwach odbijają się, wręcz multiplikują, uzyskują formę obiektu bardziej „masywnego” i przestrzennego. Całościowo powstaje obraz złożony i tajemniczy, a z lekko porysowanym i rozmazanym tłem, realniej przenosi nas w inną czasoprzestrzeń, trochę zatartą tamtych dziwnych zdarzeń i obrazów tkwiących do dzisiaj w jej pamięci. I tak, pierwsza grafika pt. *Ja go tak kocham, a on mnie ugryzł* jest próbą nie tylko zobrazowania bolesnego zdarzenia jakiego Hanna Grzonka-Karwacka doświadczyła w dzieciństwie, kiedy jej ukochane zwierzątko, mały chomik którego tak bardzo kochała - po prostu ugryzł w palec. Dzisiaj z perspektywy odległego czasu odnosi się do tego zdarzenia w formie komentarza w postaci prostego obrazu graficznego. Do w/w pracy w autoreferacie habilitantka dopisała przesłanie - znane nam wszystkim z życia słowa:

(...) *Przecież podobno najbardziej ranią nas ci, których kochamy (...)*

W kompozycji pracy artystka zastosowała m.in. zestawienie swojego współczesnego portretu z dawną fotografią z okresu dzieciństwa. Portret ułożyła na wprost narysowanego chomika, a właściwie dużej jego głowy. W dolnej części kompozycji pracy możemy dostrzec zdjęcie małej, bawiącej się dziewczynki. Górną część kompozycji pracy artystka zamknęła rysunkiem malutkiej dłoni - nieproporcjonalnej do chomika, która w ruchu kieruje się w jego stronę. Na wybranych płytach pleksi możemy dostrzec bezpośredni ślad rysowania (ręka i chomik) i malowania lub drukowania (tekstura tła). Wszystkie użyte elementy-artefakty w kompozycji

- stare fotografie, przedruki, pomarszczony cienki papier - artystka umieszcza odpowiednio między płyty i wtedy ich pojedyncze tzw. „klisze pamięci” układa w warstwę co całościowo tworzy bardzo ciekawy obiekt przestrzenny, przenoszący nas w odległy czas jej dzieciństwa. Zauważyłem również, że taka wielowarstwowość w pracy może wprowadzić odbiorcę w czasową przestrzeń z pewnym rytmem lub miarą czasową, np. płyta to dekada lat. Podobnych komentarzy w formie przesłania habilitantka używa przy opisach innych prac.

Kolejna praca do której chciałbym się odnieść krótko, to grafika pt. *Zimne ptaki*. W autoreferacie Hanna Grzonka-Karwacka przybliżyła nam genezę jej powstania. Pisze m.in., że praca odnosi się do jej wspomnień z kontaktu ze śmiercią które doświadczyła, po raz pierwszy w dzieciństwie - po „śmierci” papug i później po raz drugi - po śmierci dziadka. Wtedy oba wydarzenia po przez dotyk, mimo dużego upływu między nimi czasu odczuwała podobne - jako przerażający chłód i zimno. W pracy chciała to wszystko nam przekazać, odtworzyć po przez zestawienie odpowiednio różnych elementów kompozycyjnych m.in. używając ptasich piór, szmatki z rysunkiem jakby praptaka, czy pomarszczonego papieru z rysunkiem lub grafiką sylwetki torsu szkieletu bez rąk, może zmumifikowanego człowieka. Ważnym elementem inspirującym do stworzenia grafiki była i zapewne jest, fascynacja habilitantki twórczością teatralną Tadeusza Kantora, a właściwie jego wspomnieniami gdy miał sześć lat o śmierci swojego wuja Józefa - księdza. On wtedy zapamiętał jego nagie stopy i napisał tak:
(...) To prawdopodobnie wywarło na mnie ogromny wpływ (...) Dla dziecka jest to doświadczenie bardzo głębokie, nawet jeżeli niczego nie rozumie (...)

Do wybranych fragmentów w kompozycji w niektórych grafikach Hanna Grzonka-Karwacka stosuje ledowe podświetlenie. Po przez podświetlanie wybranych fragmentów artystka dodatkowo chce im nadać charakter symboliczny. I tak np. w centralnej części grafiki pt. *Łatka* podświetlone zdjęcie pluszowego misia ma podkreślić - jak napisała w autoreferacie:
(...) sakralny charakter i podkreślić jej gloryfikację w dzieciństwie (...).

Podobnie to widzimy w grafice pt. *Spotkanie*, gdzie ledowe światło podświetla dwa rysunki jelenia i niewyraźne zdjęcie kucającej kobiecej postaci z koszykiem. W pracy Hanna Grzonka-Karwacka rysując dwa jelenie łączy je jako znak o wymiarze symbolicznym, odnoszącym się do tradycji starochrześcijańskich. Praca jest metaforycznym zapisem złożonych obrazów dziwnego, transcendentalnego przeżycia wielu zdarzeń w równoległym czasie, których doświadczyła w przeszłości i pomimo upływu czasu wciąż są żywe w jej pamięci:
(...) Odczucie oszołomienia, przyspieszenia bicia serca, poczucie suchości w ustach - pomimo, że to wszystko trwało szybko i wydawało się nierealne (...).

Inaczej jest w grafice *Meduzy*, gdzie porzucane punkty świetlne odnoszą się do podkreślenia ogromnej ilości tych stworzeń z którymi habilitantka jako dziecko pierwszy raz zetknęłam się będąc nad Morzem Czarnym. Zauważyłem również przeglądając reprodukcję prac w dokumentacji papierowej, że m.in. grafiki pt.: *Łatka*, *Meduzy* i *Spotkanie*, dzięki wydrukowaniu ich na papierze koloru ecru - patrząc na w/w prace możemy dostrzec efekty świecenia opisanych fragmentów.

Całość dzieła habilitacyjnego dopełnia prezentacja multimedialna. Hanna Grzonka-Karwacka wykorzystując stare fotografie tworzy ruchomy fotomontaż – w którym przenika jej postać, a właściwie dwie postaci, kobiety i małej dziewczynki.

Reasumując: wszystkie prace graficzne Hanny Grzonki-Karwackiej odnoszą się do naszego naturalnego aspektu ludzkich przeżyć i ludzkiej egzystencji. Najpierw je przeżywamy, później nie wszystkie je zachowujemy w swojej pamięci jako wspomnienia. Żyjąc z nimi i nie jesteśmy w stanie oddzielić je od naszego bycia tu i teraz. Habilitantka jest artystką konsekwentną w podejmowaniu tematu w swojej twórczości artystycznej. W jej pracach treść przekazu jest jedna, zawsze nawiązuje do własnych wspomnień zachowanych w pamięci i ma charakter osobisty, wręcz intymny. Budując eksperymentalne przestrzenne kompozycje jako obiekty graficzne stosuje bardzo proste środki wyrazu – ale nie banalne. Złożone, wielowarstwowe „z nutą” tajemniczości. Stosuje różne techniki, łączy w technice kolażu elementy graficzne, rysunkowe i malarskie i co najważniejsze w końcowym efekcie uzyskuje uniwersalny przekaz, czytelny dla odbiorcy. Ponadto Hanna Grzonka-Karwacka ujawnia nam w autoreferacie, że jest zafascynowana sztuką Kantora, a cytując jego rozmowę z Mieczysławem Porębskim: *(...) Bo wiesz, ja wychodzę z tego założenia, że jeżeli już coś zostało w nas, w naszej pamięci zakodowane, jako pewien kapitał, pewien nasz wewnętrzny, jakby to powiedzieć, no coś świętego, to jeżeli bym to przedstawił jako świętość (...) – to nic by z tego nie wyszło. Natomiast jeśli się to przedstawi środkami mizernymi, pejoratywnymi, takimi z rynsztoka (...) wtedy to zaczyna rosnąć w górę, tylko w takich warunkach może rosnąć (...)*

może można uznać słowa artysty jako jej motto twórcze. Przecież w naszej pracy twórczej często spotykamy się z podobnymi zjawiskami, a obrazy związane z minionym czasem, tkwią w naszej pamięci i często pojawiają się równolegle, wręcz nakładają na obrazy z życia bliskiego, wtedy to - nieraz tak ja to odczuwam - tworzą odpowiednie tło w procesie kolejnego aktu twórczego. Jako konkluzję do takiego zjawiska chciałbym przytoczyć jeszcze jeden ciekawy cytat z autoreferatu Hanny Grzonki-Karwackiej z *Wyznań* św. Augustyna: *(...) Czymże jest więc czas? Jeśli nikt mnie o to nie pyta, wiem. Jeśli pytającemu usiłuję wytłumaczyć, nie wiem (...)*

4. Dorobek naukowo-artystyczny z okresu 2009-2018 po uzyskaniu stopnia doktora.

Po uzyskaniu stopnia doktora Hanna Grzonka-Karwacka brała udział w 6 wystawach indywidualnych oraz ponad 50 zbiorowych w kraju i za granicą. Do znaczących wystaw indywidualnych chciałbym wymienić m.in. w 2011 roku - *Włóczęga, turysta, spacerowicz i gracz* w Galerii *Scena na Starówce* w Żorach oraz *Zapamiętane* w Domu Narodowym w Cieszynie; w 2016 roku - *Stany wewnętrzne* w Muzeum Jana Sarkandra w Skoczowie; następnie w 2017 roku - *Twarz w Twarz* w Galerii *Gil* na Politechnice Krakowskiej i *Sprawy osobiste* w Galerii Centrum Kultury w Pawłowicach oraz w 2018 roku *Rejestry pamięci* w Galerii Muzeum Miejskiego *Cafe Silesia* w Zabrze. Ze znaczących wystaw zbiorowych habilitantki o zasięgu międzynarodowym chciałbym wymienić jej udziału: w 2009 roku w *Międzynarodowym Triennale Grafiki Bitola'2009, R. Macedonia* w Galerii *Karas* w Zagrzebiu na Chorwacji; w 2010 roku w *38. World Gallery of Art on Paper-Drawings* w Skopje w Macedonia, w *3rd International Exlibris Competition* w Istambule w Turcji; następnie w 2012 roku w *The 1st Lingshi International Print Biennial in China* w Chinach, w *32. Mini Print International de Cadaqués* w Hiszpanii; w 2015 roku w *14th Lessedra Word Art Print Annual - Mini Print'2015* w Lessedra w Bułgarii (również udział w 2018 roku), w *XIth International Ex Libris Competition, EX VINO EX VERITAS* w Ruse w Bułgarii (również udział w 2017 roku), w *16th Lessedra World Art Print Annual-Mini Print'2017* w Bułgarii; w 2017 roku w *8th Painting and Mixed Media Exhibition* w Lessedra w Sofii w Bułgarii, *Uniwersytet w Ostrawie* w Galerii Wydziału Sztuki w Ostrawie w Czechach, w *International Graphic Art Prize Jesus Nunez'2018* w Coruna w Hiszpanii oraz w 2018 roku w *Osten Biennial of Drawing* w Skopje w Macedonii, *MiniPrint Kazanlak* w Bułgarii.

Z wystaw zbiorowych o zasięgu krajowym habilitantki chciałbym wymienić jej udział:

w 2009 roku w *10 Festiwalu Sztuki Wysokiej, Ciepłem skojarzeni* w Elektrociepłowni *Szombierki* w Bytomiu (również udział w roku 2015 i 2016); w 2010 roku - w *VIII Międzynarodowym Konkursie Graficznym na Exlibris* w Gliwicach, w *W labiryncie grafiki* w macierzystej Galerii *36,6* w Cieszynie. Następnie w 2011 roku w *Pole widzenia-synergia sztuki i technologii* w Galerii *Szytgarka* w Chorzowie, w *II Gdyńskim Przeglądzie Grafiki o tematyce sportowej, Sport w Grafice* w Gdynia, w *Bielskim Festiwalu Sztuk Wizualnych* w Galerii *Bielska BWA* w Bielsko-Białej (również udział w 2014 roku) oraz w *Pole widzenia* w Galerii w Ostrawie w Czechach; dalej w 2012 roku w *Sztuka kobiet-kobiety w sztuce. Artystki na Śląsku 1880-2000* w Muzeum Śląskim w Katowicach oraz w *RePeFeNe'2012* jako *XI Rybnickie Prezentacje Filmu Niezależnego* w Rybniku (również udział w 2014 roku) w *7 Międzynarodowym Biennale Miniatury* w Częstochowie oraz w *VIII. Międzynarodowym Konkursie Graficznym na Exlibris* w Gliwicach (również udział

w 2016 roku); w 2013 roku w 22. *Europejskim Festiwalu Filmowym Euroshorts'2013* poprzez prezentacje w Gdańsku i Galerii *Bielska BWA* w Bielsko Białej; w *XIV Festiwalu Sztuki Wysokiej 2013, To co cię napędza* w Bytomiu, *59. Ogólnopolskim Konkursie Filmów Niezależnych OKFA im. prof. Henryka Kluby* w Koninie (również udział w 2014 roku) oraz w *40 lat minęło...* wystawa inauguracyjna rok akademicki 2013/2014 w *Galerii Uniwersyteckiej* w Cieszyn; w 2014 roku *Na przełomie - 30-lecie działalności Galerii Odeon* w Czeladzi. Następnie w 2015 roku w *Bieguny* w Galerii *Scena na Starówce* Żorach w Galerii Uniwersyteckiej w Cieszynie oraz w Galerii *Cafe Silesia*, w Zabrze; w 2016 roku w *XVI Międzynarodowe Biennale Małej Formy Graficznej i Ex-librisu*, w Ostrowie Wielkopolskim; w 2017 roku w *XVIII Festiwalu Sztuki Wysokiej 2017* w Bytomiu; w *Bieguny - Na początku był rysunek* w Galerii *ZPAP Na piętrze* w Toruniu oraz w *Bieguny* w Galerii *113 ISP* na Wydziale Sztuki Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie; w 2018 roku w *XIX Festiwalu Sztuki Wysokiej, To sztuka! Być kobietą...* w Bytomiu.

W dokumentacji dr Hanna Grzonka-Karwacka przedstawiła swoje liczne inne osiągnięcia. Dotyczą one m.in. pracy dydaktycznej, działalności naukowo-dydaktycznej oraz współpracy z instytucjami kultury w kraju i za granicą. Od 2005 roku pracuje na Wydziale Artystycznym UŚ w Katowicach we filii w Cieszynie. Obecnie prowadzi zajęcia z rysunku na kierunku Edukacja Artystyczna w Zakresie Sztuk Plastycznych, Grafika oraz na kierunku powstałym w 2012 roku Projektowanie Gier i Przestrzeni Wirtualnej. W latach 2014-2017 prowadziła przedmiot - Animacja obrazu i dźwięku. Po otrzymaniu stopnia doktora prowadziła wiele warsztatów i akcji artystycznych. I tak: w 2010 roku wspólnie ze studentami Instytutu Sztuki i przy współudziale MOK w Żorach koordynowała akcję artystyczną *Miasto i ogień*, a w roku 2011 *Żorskie konfrontacje przestrzeni* w Żorach. W 2011 roku w ramach Festiwalu *Kręgi Sztuki* w Cieszynie prowadziła warsztaty dla dzieci i młodzieży pt. *Przyjazny dom*. (współpraca z prof. M. Łuszczak, dr K. Renkas, dr K. Kroczek-Wasińską). Następnie warsztaty w Klubie Krytyki Politycznej na Śląsku pod nazwą *Mapa Miasta*. W tym samym roku w ramach *Industriady - Święta Szlaku Zabytków Techniki* koordynowała pracę studentów nad rysunkiem wielkoformatowym *Maszyna* w Galerii *Sztygarka* w Chorzowie (współpraca z prof. M. Łuszczak, dr K. Renkas, dr K. Kroczek-Wasińską). W 2012 roku w ramach Festiwalu *Kręgi Sztuki* prowadziła warsztaty dla dzieci i młodzieży pt. *Republika motyli* (współpraca z prof. M. Łuszczak, dr K. Renkas, dr K. Kroczek-Wasińską). W 2012 roku w związku z obchodami *Święta Ognia* w Żorach ponownie powierzono jej koordynowanie akcji artystycznej *Body painting - żywioły*. W tym samym roku w ramach *Industriady* we współpracy z dr Kają Renkas i dr Katarzyną Kroczek-Wasińską była kuratorem wystawy studentów pt. *Refleksy*. Następnie w Rybniku zorganizowała warsztaty dla dzieci *W krainie saren* (współpraca z M. Kuczerą).

Kulminacyjnym momentem w/w warsztatów była akcja na chwałowickiej hałdzie na której stanęło kilkadziesiąt sylwetek saren. W 2017 roku prowadziła dwa wykłady pt. *Ruchomy świat obrazu*, a w 2018 roku w ramach *Dni Otwartych Instytutu Sztuki* warsztaty rysunkowo-malarskie dla licealistów. W 2015 roku brała udział w II Międzynarodowej Konferencji Naukowej pt. *Aksjologia w sztuce i kształceniu akademickim* w Cieszynie, przeprowadzając warsztaty rysunkowe *Przenikanie - Ruch - Tłum*. W 2010 i 2011 roku była jurorem na Festiwalu Sztuki Wysokiej w Bytomiu oraz członkiem jury w Ogólnopolskim Konkursie Plastycznym *Dialog* dla studentów szkół artystycznych organizowanym przez MOK w Żorach. W 2017 roku była członkiem honorowego komitetu I Międzynarodowego Triennale Grafiki w Cieszynie.

W pracy dydaktycznej była wielokrotnie recenzentką pisemnych prac dyplomowych. Ogólnie napisała 26 recenzji licencjackich i 20 magisterskich. Opiniowała 17 dyplomów licencjackich i 9 magisterskich. Była promotorem 5 licencjackich i 1 magisterskiego dyplomów oraz 4 aneksów dyplomowych (na studiach licencjackich). Od 2007 roku pełni funkcję Wydziałowego Koordynatora Instytutu Sztuki Programu Erasmus+. Dodatkowo pełni opiekę i ustala harmonogramy zajęć dla studentów z zagranicy. Bierze udział w komisji w postępowaniu kwalifikacyjnym programu Erasmus + na wyjazdy studentów na studia (SMS) oraz na praktyki (SMP) za granicę, a od 2016 roku pełni funkcję koordynatora programu Most. Od 2016 roku jest członkiem Komisji Egzaminacyjnej - egzaminów doktorskich z języka obcego. Ponadto jest członkiem Kierunkowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia na kierunku Edukacja Artystyczna.

Konkluzja

Po zapoznaniu się z dokumentacją fotograficzną dzieła habilitacyjnego określonego jako cykl grafik pt. *Animalia - rejestry pamięci* oraz rozpatrując wszystkie uwagi z krytycznymi włącznie, oceniam, że całościowo praca habilitacyjna spełnia w pełni wymagania stawiane rozprawom habilitacyjnym zgodnie z wymogami formalnymi wynikającymi z art. 16 ust. 2 Ustawy z dnia 18 marca 2011 r.

o zmianie ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

(Dz. U. z 2011 r. Nr 84, poz. 455, Nr 112, poz. 654.)

Wniosuję do Rady Wydziału Artystycznego w Cieszynie Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach o nadanie Hannie Grzonka-Karwackiej stopnia doktora habilitowanego.

prof. Zdzisław Olejniczak